உ

சிவமயம்.

மதுரை

சோமசுந்தரவணக்கம்.

திருப்போரூர்

டி. கோபால் நாயகர்

அவர்களாற்றமது

மதராஸ், என். சி.

கோள்டன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1914.

17-18 காளத்தியப்ப முதலிவீதி மதராஸ் என். சி.

விளம்பரம்.

அற்புத பூலோகரம்பை கதை.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், இதுவரையிலும் வெளிவந்திருக்கும் அராபிக் கதை, பாரீஸ்கதை, குலேபகாவலிகதை நான்குபக்கிரிகள் கதை இன்னும் சில சக்கிரவர்த்திகள் கதை முதலானதும் அவரவர்கள் வாசித்தும் பிறரால் செலக்கேட்டும் இருப்பீர்கள் ஆகையால் ஷை கதைகளைப்போன்ற ஆயிரம்கதைகளை ஒன்றுய்த்திரட்டி உருக்கிவார்த்ததைப்போல் இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கும் (அற்புத பூலோகரம்பைகதை என்னும் தலைப்புபெயர்கொண்ட ஷை கதையானது மானிடமென்னும் நமது அருமையான பிறவிக்கு கற்பகத்தருவைப்போல் கிடைத்திருக்கிறதென்றறிக இக்கதையை தாங்களே படித்தாவது பிறரால் சொல்லவாவது கேட்பீர்களாகில் இரும்பைக் காந்தமிழுக்கும் பாவனைபோல் ஐம்புலன்களையும் தன்வசத்தில் கிரகித்துக்கொள்ளுவதுமன்றி ஆனந்தபரவசமாய் அவரவர் மனதை உருகச்செய்யுமென்பது திண்ணம் மேலும் இதில் அடங்கிய சாராம்சங்களை விவரிக்குமிடத்து மகா அற்புதமாயிருக்கும் அதாவது.

ஐயாவே! இந்தக்கதையில் ஆங்காங்கு சந்திக்கும் நவரச அலங்காரங்களை முற்றும் விவரித்தெழுத இடமில்லாமையால் இம்மட்டில் விடப்பட்டது. கிளேஸ்காகிதத்தில் உயர்ந்த பயிண்டு செய்தது.

இதன் விலை ரூபா. 1 0 0.

உ

கடவுள் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ம து ரை

சோமசுந்தரவணக்கம்.

———(*)———

சோமசுந்தரனே துய்யனே ஞானச்சுடரே சுடர்க்கொழுந்தே, துலங்குதன்மூன்றும்பிறை சடையணியுஞ் சொக்கனே தொண்டருளானே, தாம்மாக்கினியிலுரையரன்றேவிசத்திநாரணி மனோகரனே, தனியருள் தனையனும்பெருக்கவி, தந்திடில் நின்செவிபுகுமோசோமனேயரும்பேமலரேவாசனையே குணமினிதேனருள்குன்றே, கோதைமா வாலையம்பிகைப் பெண்ணாங் கோதிலாமதிவதனம்பாள், க்ஷேமமாம்யம்பார், வதிசமேதராய் சிறந்த சிர்விடைமீசெம்பொன், திருவடிதருக பெருவழி பெருக திருவுளம் நினைவுசுந்தரனே. (க)

அருமறை நின்னையறி யொணாப் பதமே யருவமே யுருவமே செம்பொன், னம்பலந்தன்னிலாடு மற்புதமே அய்யனே மெய்யனே பரமே, இருவர்களொருமித்திந்திரிபமுமொத்திபற்கை தந்தபர்மதத்தனைந்து, பின்பமாய்

விந்து துளிகுழிபாய்ந்துயிவ் வாடலமைந்த தாதலினால், தருமியின் பொருட்டா யெழுந்தருள்சிவமே தமியனுங் கருதுமெவ்வண்ணந், தயவுடன் துவாதசாந்தமேகடலே தனையுணர் சுகர்முதலன்பா, திருவுருவாளா நாடியபொருளேதெய்வமே வுய்வனோசிறந்த திருவடிதருகப் பெருவழிபெருக திருவுளம் நினைவுசுந்தரனே. (௨)

மானவிட்டகன்றபோது துன்பமேதொல் மண்ணினில் பிறந்துபாலுண்ணல், வதிலுந்தொல்தமிழை யறியவும் பருவவயதினில் மங்கையாம் பெண்மேல், தானியதனங்களதிலும் வாதபித்தஞ்சார்ந்த சிலேத்தும நாடில், தன்னிலு முதிர்ந்நரை திரையதிலுந் தழைத்திடுங் குணங்க ளாரோபம், ஆனதால் துன்ப மய்யனே சொல்லவு மடியனால் முடியுமோசிவமே, அமூர்தமே திகட்டா தன்புவே யின்பவாதியே சோதிமாமணியே, தீனனே சைவதிவ்யமாபரனே செழுமைதாமரைமலரொாற்ற,திருவடிதருக பெருவழிபெருக திருவுள நினைவுசுந்தரனே.

தீரர்கள்முப்பத்தைந்தி லொன்றேன்று குருகிடுங் கோடியேநாற்பத், தெண்ணுயிரம்ரிஷிகள் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தவித்தியாதரர்கள், பார்புகழ் தும்புருநாரதரினமு அஷ்டவசுக்களென்பவரும், பழமையாமறைகள

றியவொண்ணுத பகவனு மூவரிலிருவர் ஆர்மகிமையை யுமாகிலேயை யரியலேய னயருமரை யிரைக்க அடியனுமறிய நினைந்த தாச்சரியமாதலால் தயவருளென்றே, சீர்பெரு மறுபத்தீரொருவன்பர் சிந்தனைசெய் யுமாபரனே, திருவடி தருகப் பெருவழி பெருக திருவுளம் நினைவுசுந்தரனே. (௪)

பெருமையென்றுஞ் சரிகைகிரிகையினிற் பேணவு மனமதைக் கொடுக்கேன், பிரியமா யோகமதில் முயலவு மிகு பிரிவிலாமோகமானேன், னறுசிதரிடி நூலதுவுசன் மார்க்கமல்ல மாஞானமே முக்கிய, மாவணவென்று நாடியும் பாடியா னென்பதற்றிட நினைந்து, கருமமாம் மாய்கைக் கரிக்கடல்கடக்க கருதநீரதிசயமெனவோ, கவுனமதாலோ மௌனமாயிருந்தகாரணம் யாதறிகிலனுல், திருமெயான்றங்கை மதுரைநாயகப்பெண் சேர்வன்மாம்பதம்பணிய, திருவடிதருகப் பெருவழி பெருக திருவுளம் நினைவுசுந்தரனே. (ரு)

தருவதாய்த் தருவரியரும்பதாய் மலராய் தனியுருவாசனைத்தேனுய், ஜகமதில்யாவுநினவுருவதுவாய் சார்ந்தனேசாந்த தேகச்சற்குரு மவுனசகாயனுயருளி சலித்திடுங் கழனியின்பயிரை சதமெனுமூட்டுமாரிபோல்தமி

பன்தலைழுத்திட னினதுபூரணத்தில், பரிவினாலினதுமகி மையுங்குறைப் படுமதோபகரிடாய் பரமேபராபர மௌ னக்கருத்ததையுரைத்து பழமையாந்தொழும்பர்கிருபை யினால், திறமெனின்பரமாய் பரவிடப்பரவுஞ் செம்பொ ன்னம்பல மதினிலாடுங், திருவடி தருகப் பெருவழிபெ ருக திருவுள நினைவுசுந்தரனே. (எ)

ஒருசிரவணமாம் பலபலத்தொழில்களுதவியேமுத் திகூடனர்நின், றோங்கினோ ரேனாதிநாயனார் கண்ணப்ப ரென்றோ ரனேகருமாய் அறுபத்திமூவ ரிதயத்திடாடு மப்பனே பரவருட்சிவமே, ஆதியே பாதிமதி யணித்து ம்பையரவுபூ ணன்கரையுண்ட, அரனே நின்மகிமைத்தி ருவிளையாடலருள் நின்லீலையையாரறிவா ஆதலால் சிறி யன் சிரவணஞ் சிறு விளையாடலென் றேர்விடைமீது, திருவெழில்த்தாம மதிலுறை வாணி. தெரிதிடாவல்வி பூடேறி, திருவடி தருகப் பெருவழி பெருகத் திருவுள நினைவுசுந்தரனே. (அ)

சென்னிற் சடையும் சுந்தரவதனச் சிறந்திடுஞ்செ வியிற் குண்டலமுங், திருக்கரச்சூலம் பெருக்கமாய் மா னுங் தேசதாயணிந்துநின்னிடையின், பொன்னினன்ன ரவம் பணியதாய்த்தரித்து, பொருந்து கவுபீனமுமன்றி

புகழதாய் பாதகுரடமீதேறி பொன்மினின் மிடைகளுந் தளற, கன்னியின் கொங்கைபால் தினவளைகருணையாய்த் தழுவிடவேடம், கொடிய அய்யம் கருதிடமனையாகனி யுறவினைக்க முதிடையில்சென்னியு மடியஅலா புடைய விழ சித்ததையாடிய சிவமே, திருவடிதருகப் பெருவழி பெருக திருவுளம் நினைவுசுந்தரனே. (அ)

மரகதவல்லி வடிவினுளம்பி வாரணிகொங்கையாள் மங்கை, மகிழ்ந்திடு மீனும்பிகை மனோகரிசிர் மாதங்கி தேவி மாசத்தி, நிரந்தரிசோதி பண்டமும் பிண்டமும் நிறையனின்வலுவுமாவாமி, நிமலநீ கமலபதமலர்வணங் கும் நித்தியர் துதிகுமா செல்வி, கரசபாலனிமன்புகழ் மலைராசன் கருணையாய்ப் பயந்த தேவதையாம், கறையு ண்ட காலகண்டனின்வாமக் கருதிகூ றுருவதாய்போல், திருவிதயனும்புள் மண்புரந்தரனுந் தெரிந்திடாயருவமே பரமே, திருவடிதருகப் பெருவழி பெருகத் திருவுளம் நினைவுசுந்தரனே. (கூ)

சண்முகத்தரசே சரவண பவனே தனியறுமுகனை யும்பயந்த, சங்கரசம்புசதாசிவமணியேசங்கரித்துற்பன நீயே, வென்னிறத்தேவே விமலனே யமலா வேதநாயக னினைவேண்டி விளையதா லெடுத்த சடமதைக் கடத்தி

விண்ணெனும் நின்பதமடைய தண்ணுரு யிதையத்தனை யுனக்கழித்து, சார்ந்தனுய்த்துவாதசாந்தனேநின், சார் பதாயானென்றரவவைப்பழகி சாயுச்சியபதமதையடை யத், திண்ணமாய் வெள்ளைவிடையின் மீதேறி சிவசிவா யெதிர்வரவாழ்கி திருவடிதருகப் பெருவழிபெருகத்திரு வுள நினைவுசுந்தரனே. (ம)

சோமசுந்தரவணக்கம்

முற்றிற்று.